

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010594
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2017:7715010594.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce samosudca JUDr. Slavomír Harmóci na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Q. nar. XX.X.XXXX . v Humennom, trvale bytom Z.
u z n á v a s a v i n n ý m

- z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

preto, že

dňa 26.6.2015 v čase o 8.55 hod. vošiel cez otvorenú bránu na pozemok Y., kde fyzicky napadol pošk. Q. a to tak, že do neho oboma rukami strčil, načo poškodený spadol na zem a tu ho následne svojou ľavou rukou držal okolo krku a pravou rukou zovretou v päšť ho najmenej päťkrát udrel do oblasti hlavy, čím mu takto spôsobil podľa znaleckého posudku zranenia a to pomliaždenie tváre s povrchovou kožnou odreninou v čelovej oblasti, pomliaždenie krku s podkožným výronom a pomliaždenie ľavého kĺbu ľahkého stupňa s dobou liečenia v trvaní 3 dní, a to aj napriek tomu, že bol opakovane vyzývaný majiteľkou domu pošk. J.by odišiel z pozemku, čo však nerešpektoval a pokračoval vo fyzickom napádaní poškodeného,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a tam neoprávnene zotrval a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

za to s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 500,- (päťsto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného MU. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 8.12.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na Q. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Q. vykonal vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o tom, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň v rámci svojej výpovede ku skutku uviedol, že dňa 26.6.2015 v čase okolo 08.55 hod. došiel do obce G. vyzdvihnúť si svojho syna, na čom sa vopred dohodol s jeho matkou. Po príchode k domu zbadal ako B. otvára veľkú bránu, kde tento mu stihol aj vulgárne vynadať. Obžalovaný na to nereagoval, kde následne bol zo strany B. aj fyzicky napadnutý, avšak útoku sa stihol uhnúť. B. viedol útok pravou rukou otvorenou dlaňou na hlavu obžalovaného, pričom zasiahol jeho okuliare, ktoré mal založené na hlave v dôsledku čoho tieto spadli a rozbili sa. Následne chcel pokračovať v útoku, kde obžalovaný sa začal brániť tým spôsobom, že B. chytil aby mu znemožnil ďalší útok, na čo ho B. chytil za tričko a toto mu roztrhol. Ďalej už neútočil. V dôsledku napadnutia obžalovaný privolal políciu. Keď to B. zbadal, nastúpil do vozidla a snažil sa s ním odísť. Z tohto dôvodu obžalovaný nasadol do svojho vozidla a toto zaparkoval tak, aby znemožnil odchod B.. Obžalovaný podotkol, že celý incident sa odohral na chodníku pred rodinným domom a za bránu rodinného domu sa ani nedostal. Obvinenie zo strany B. obžalovaný považuje za vymyslené a toto je iba dôsledkom ich skorších vzájomných problémov. K objektívne zisteným zraneniam u B. obžalovaný uviedol, že tieto mu on nespôsobil a ako k nim B. prišiel to musí vysvetliť sám. V závere výpovede obžalovaný dodal, že celý incident trval maximálne 30 až 40 sekúnd, pričom počas incidentu prítomnosť poškodenej J. nevnímal, avšak pripustil, že táto sa mohla nachádzať opodiaľ na dvore rodinného domu.

Na hlavnom pojednávaní bola taktiež vypočutá poškodená J. ktorá uviedla, že dňa 26.6.2015 v čase okolo 08.55 hod. došiel pred jej rodinný dom obžalovaný, ktorý si mal vyzdvihnúť syna. Po jeho príchode vyšla von z domu so synom, kde tohto držala za ruku a v druhej ruke mala autosedačku. Keď pristúpila k bráne, syn zostal za bránou, teda pred dom nevyšiel a cez bránu podala obžalovanému autosedačku. Vtedy, keď autosedačku vzal, túto hneď pustil a zrýchleným krokom sa presunul k vtedajšiemu priateľovi poškodenej Q., ktorý v tom čase otvoril bránu a vracal sa k autu. Po pristúpení k nemu ho obžalovaný sotil a to oboma rukami spredu do hrudníka na čo B. spadol. Keď bol B. a zemi, obžalovaný ho obišiel, chytil ho svojou ľavou rukou pod jeho ľavú ruku za lakeť a keď ho takto držal svojou pravou rukou, fyzicky ho začal napádať. Boli to údery pästou, vedené do jeho tváre. Úderov bolo viac, minimálne dva až tri údery. Vtedy obžalovaného vyzvala, aby odišiel a prestal v tom čo robil, na čo tento nereagoval. Vtedy si uvedomila, že pri bráne stojí aj naďalej jej syn a celé to vidí, preto ho vzala do domu. Keď sa vrátila, obžalovaný pokračoval v napádaní poškodeného B., ktorý sa snažil vykrývať tieto údery, avšak tieto neopätovoľ. Vtedy začala znova kričať na obžalovaného, aby s tým prestal, kde spočiatku nereagoval a až po určitom čase prestal vo svojom konaní a odišiel. Následne si na B. poškodená všimla, že tento krváca z obočia a pery, kde tohto vyzvala, aby sa išiel umyť a rovnako požiadala obžalovaného, aby opustil dvor ich rodinného domu. Tento na to reagoval tým, že mieni privolať políciu. V závere výpovede dodala, že celý incident sa odohral asi dva metre od hranice pozemku vo dvore rodinného domu, kde sa obžalovaný dostal cez dvojkrídlovú otvorenú bránu. Obžalovaný na dvore zostal aj napriek tomu, že ho poškodená opakovane vyzývala, aby dvor opustil. Dodala, že v minulosti obžalovaný napadol tak ju, ako aj poškodeného Šteca.

Vo vykonanej konfrontácii medzi obžalovaným Q. a poškodenou J. konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

V rámci doplnenia dokazovania v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/138/2016 zo dňa 30.1.2017, ktorým bolo zrušené uznesenie o postúpení veci súd opätovne vypočul poškodenú J., ktorá uviedla, že obžalovaný nemal zakázaný vstup na pozemok v prípade, že ide o vyzdvihnutie ich maloletého syna, teda v uvedený deň bol oprávnený na pozemok vstúpiť. Na spresnenie svojej pôvodnej výpovede podotkla, že obžalovaného vyzývala v uvedený deň, aby odišiel z jej pozemku iba jedenkrát, nakoľko chcela aby prebiehajúci incident medzi obžalovaným a poškodeným skončil. Dodala, že potom, čo obžalovaného vyzvala, aby prestal tento na to nereagoval a pokračoval v incidente a až potom z pozemku odišiel. Na pozemku sa nachádzal aj vtedy, keď incident skončil a poškodený sa išiel umyť.

Svedok Q. v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 26.6.2015 sa chystal s priateľkou do práce, kde keď vyšiel z domu zaregistroval obžalovaného. Keďže chcel odísť otvoril bránu, kde keď sa vracal od brány k autu, začul zozadu hluk. Keď sa obzrel uvidel obžalovaného, ktorý k nemu pristupoval a následne ho sotil oboma rukami do oblasti hrude v dôsledku čoho poškodený spadol. Keď sa nachádzal na zemi, obžalovaný k nemu pristúpil z ľavej strany, chytil ho ľavou rukou tak, akoby mu objal krk a v podstate mu zovrel hlavu, kde svojou pravou rukou ho začal udierať päťou do oblasti hlavy. Takto ho udieral opakovane zhruba päť až šesťkrát, kde poškodený sa týmto úderom snažil brániť a to tak, že si dal svoju ruku na hlavu a snažil sa údery vykrývať. Obžalovaný ho takto udrel asi trikrát aj do lakťa. Počas tohto napádania poškodená J. na obžalovaného kričala, „čo robí“ a aby s tým prestal. Zároveň ho vyzývala, aby „vypadol“ na čo tento nereagoval. Po ďalších opakovaných výzvach poškodenej obžalovaný od ďalšieho konania upustil a odišiel. Keď k nemu pristúpila poškodená, oznámila mu že krváca z čela a úst. V rámci svojej výpovede poškodený uviedol, že s obžalovaným už v minulosti mal podobný incident. V závere dodal, že celý incident podľa neho trval dve až tri minúty, kde po incidente sám zavolať polícia. Polícia po jeho telefonáte došla na miesto asi o desať minút, kde po oznámení týchto skutočností polícii odviezol priateľku do práce a odišiel na ošetrovanie. Znova podotkol, že pri svojej obrane voči útoku obžalovaného použil svoju pravú ruku, ktorú si dal cez svoju hlavu a touto sa snažil údery vykrývať. Skutočnosť, že z lekárskeho správ je zrejme poranenie jeho ľavého lakťa vysvetliť obžalovaný v rámci svojej výpovedi nevedel.

Pri opätovnej výpovedi poškodený vysvetlil uvedený rozpor tým, že pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa na skutok presne nepamätal a až s odstupom času si spomenul, že na obranu použil svoju ľavú ruku.

Vo vykonanej konfrontácii medzi obžalovaným Q. a poškodeným Q. konfrontované osoby zotrvali na svojich výpovediach.

V rámci doplnenia dokazovania v zmysle vyššie uvedeného uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/138/2016 zo dňa 30.1.2017 súd opätovne vypočul aj svedka Q., ktorý zotrval v celom rozsahu na svojich predchádzajúcich výpovediach a opätovne podotkol, že poškodená opakovane obžalovaného vyzývala, aby odišiel z dvora jej rodinného domu. Tento na výzvy nereagoval a z dvora odišiel až potom, čo sa svedok bol s poškodenou umyť a vrátil sa naspäť k autu.

Vo vykonanej konfrontácii medzi svedkom Q. a poškodenou J. svedok B. do očí poškodenej potvrdil, že táto obžalovaného opakovane vyzývala aby z dvora domu odišiel - vypadol a nič v zmysle aby obaja prestali nehovorila. Zmenu v jej výpovedi svedok odôvodnil ich rozchodom. Poškodená potvrdila, že obžalovaného opakovane vyzývala aby prestal vo svojom konaní, avšak aby odišiel mu povedala iba jeden krát.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Q., ktorý ako prvotne ošetrojúci lekár k zraneniam poškodeného Q. uviedol, že osobu Q. nepozná a tohto ošetroval dňa 26.6.2015. Vychádzajúc zo záznamu, ktorý bol spísaný o 09.55 h, mal byť poškodený pred hodinou napadnutý známou osobou v G. kde bol udretý po ľavom lakti na ktorom je opuch a drobné krvácanie do kože, na čele zistená odrenina 3 cm a na krku vzadu škrtiaca ryha 8 cm dlhá. Zároveň z uvedeného záznamu je zrejme, že išlo o napadnutie rukou, bezvedomie neprítomné, horné končatiny bez poškodenia ciev a nervov. Zo záverov vyšetrenia je zrejme inzultácia, pohmoždenie hlavy, odrenina čela, strangulácia krku bez potreby röntgenu. V závere svedok uviedol, že skutočnosti uvedené v lekárskej správe sú skutočnosťami, ktoré boli zistené, pri vyšetrení poškodeného, ako aj to čo poškodený - pacient sám uviedol v rámci jeho vyšetrenia. Čo sa týka poranenia na lakti, s určitou istotou bol poranený ľavý lakeť, na ktorom bol vykonaný röntgen.

Napokon bol vypočutý znalec MUDr. Julián Tkáč, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že znaleckým šetrením a kontrolou zdravotnej dokumentácie zistil, že poškodený Q. utrpel pomliaždenie tváre s povrchovou kožnou odreninou v čelovej oblasti, pomliaždenie krku s podkožným krvným výronom a pomliaždenie ľavého laktového kĺbu ľahkého stupňa. Dané zranenia vznikajú tupým násilím vedeným na predmetné oblasti, alebo nárazom v predmetných oblastiach na tupú plochu, čiže mohli vzniknúť úderom ruky zovretej v päť, alebo silným stiskom rúk inej osoby, prípadne nárazom na povrch zeme pri možnom páde poškodeného. Vzhľadom na charakter zranení znalec neakceptoval dobu liečby určenej ošetroujúcim lekárom a túto stanovil na päť dní. V rámci podania znaleckého posudku bol poškodený

aj osobne predvolaný a vyšetrený znalcom. Čo sa týka tvrdenia poškodeného o obrane pravou rukou a zistených poranení ľavého lakťa znalec konštatuje, že nebol priamym svedkom úrazu, avšak zo zdravotnej dokumentácie je jednoznačné, že poškodený utrpel zranenie ľavého lakťa s opuchom a sufúziou na ktorom bolo vykonané aj RTG vyšetrenie. Pri osobnom vyšetrení si znalec žiadne zranenia v oblasti pravého lakťa nevyšmol.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal aj znalecký posudok MUDr. Juliána Tkáča, ktoré závery sú v podstate zhodné so závermi znalca na hlavnom pojednávaní.

V rámci vykonaných dôkazov súd na hlavnom pojednávaní prečítal listinné dôkazy a to zápisnicu o rekonštrukcii s fotodokumentáciou, lekárske správy, fotokópiu záznamu z operačného strediska správu OO PZ Vinné, lustráciu v registri priestupkov, fotokópiu uznesenia ORP-84/MI-MI-2015, fotokópiu obžaloby. Zo zápisnice o rekonštrukcii s fotodokumentáciou je zrejmé ako malo dôjsť ku skutku podľa jednotlivých verzii zúčastnených osôb. Z lekárskejších správ je zrejmý rozsah zranení poškodeného Q. a dátum jeho ošetrení. Z fotokópie záznamu z operačného strediska je zrejmé, že ako prvý uvedený incident telefonicky polícii nahlásil obžalovaný Q. v čase 09.00 hod. a následne aj poškodený Q. v čase 09.07 hod.. Zo správy OO PZ Vinné je zrejmé, že obžalovaný ako aj poškodení J. a Q. boli vypočutí vo veci objasňovania priestupku voči občianskemu spolunažívaniu. Z lustrácie v registri priestupkov je zrejmé, že obžalovaný bol v priestupkovom konaní riešený Okresným úradom Michalovce celkovo dvakrát od roku 2012, kde v konaní vedenom pod č. 2015/002269 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 10,- EUR. V konaní vedenom pod č. 2015/002026 bolo konanie proti obžalovanému zastavené. Z oboznámeného uznesenia OO PZ Michalovce sp. zn. ORP-84/MI-MI-2015 zo dňa 24.2.2015 súd zistil, že voči obžalovanému Q. bolo vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ktorého sa mal dopustiť dňa 22.11.2014 vo vzťahu k poškodenému Q.. Uvedené skutočnosti sú zrejmé aj z oboznámenej obžaloby sp. zn. 1Pv 109/15/8807 zo dňa 18. mája 2015.

Súd rovnako oboznámil pripojený priestupkový spis Okresného úradu Michalovce sp. zn. OÚ-MI-OVVS 15/008410 z ktorého súd zistil, že Okresný úrad Michalovce v rámci uvedeného konania rozhodol o zastavení priestupkového konania vedeného voči Q. pre skutok zo dňa 26.6.2015, v rámci ktorého mal vulgárne nadávať obžalovanému Q. pred rodinným domom v obci ZU. a tohto následne sa mal pokúsiť udrieť do tváre, pričom mu mal zasiahnuť slnečné okuliare ktoré spadli a poškodili sa. Rovnako súd zistil, že v rámci uvedeného konania bol zo strany obžalovaného dňa 20.8.2015 podaný návrh na obnovu konania, kde Okresný úrad Michalovce tomuto návrhu nevyhovel.

Napokon súd oboznámil aj pripojené trestné spisy obžalovaného Q. vedené na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 1T/65/2015 a sp. zn. 1T/104/2015.

Na základe takto vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že obžalovaný Q. svojím konaním spáchal naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke, nakoľko vnikol do obydľia iného a tam neoprávnene zotrval a taký čin spáchal závažnejším konaním a to za použitia násilia.

Vykonanými dôkazmi má súd za preukázané, že dňa 26.6.2015 v čase okolo 08.55 hod. vo dvore rodinného domu E. u poškodenej J. došlo k vzájomnému incidentu medzi obžalovaným Q. a poškodeným Q. kde spočiatku slovný incident neskôr prerástol do fyzického útoku obžalovaného voči poškodenému v ktorom obžalovaný pokračoval aj potom, čo bol poškodenou J. vyzvaný k opusteniu jej pozemku, resp. dvora rodinného domu.

Uvedený záver súd opiera najmä o výpovede oboch poškodených J. a Q. ktorí v podstate zhodne potvrdili, že obžalovaný vo dvore rodinného domu, potom čo Q. otvoril dvojkrídlovú bránu, tohto napadol tým, že k nemu pristúpil a sotil ho oboma rukami do hrude, v dôsledku čoho tento spadol. Následne obžalovaný k nemu pristúpil a chytil ho svojou ľavou rukou, čím mu znemožnil ďalší pohyb a tohto pravou rukou napádal údermi päšťou do oblasti hlavy a ľavého lakťa, kde obaja zhodne potvrdili, že obžalovaný bol zo strany poškodenej vyzvaný k opusteniu jej dvora, resp. pozemku na čo však nereagoval a pokračoval v útoku, teda zotrval na pozemku poškodenej. Tieto skutočnosti sú zrejmé aj z objektívne

získaných dôkazov a to lekárskeho správ o ošetrení poškodeného Q., ako aj zo znaleckého posudku a výpovede znalca Q.. Tento potvrdil, že poškodený utrpel zranenia a to pomliaždenie tváre s povrchovou kožnou odreninou v čelovej oblasti, pomliaždenie krku s krvným výronom a pomliaždenie ľavého kĺbu ľahkého stupňa s dobou liečenia v trvaní troch dní. Závery znalca vychádzajú z predložených lekárskeho správ o ošetrení poškodeného MUDr. Ladislavom Mrugom a korešpondujú aj z výpoveďou tohto svedka na hlavnom pojednávaní.

K tomuto záveru súd došiel aj napriek vzniknutým pochybnostiam o priebehu samotného skutku a jeho následkom, najmä vo vzťahu k poškodeniu zdravia u Q. ktorý v rámci svojej výpovedi uviedol zranenie pravého lakťa, hoci následne túto výpoveď upresnil s tým, že zranený lakeť bol na jeho ľavej ruke. Táto skutočnosť však bola objektivizovaná výpoveďou znalca MUDr. Tkáča a ním podaným znaleckým posudkom, ako aj výpoveďou prvotne ošetrojúceho lekára MUDr. Mruga a ním vystavených lekárskeho správ, kde je zrejmé, že zranenie u poškodeného bol spôsobené na jeho lakti ľavej ruky.

Rovnako súd skúmal, či obžalovaný vstúpil na pozemok, resp. do dvora rodinného domu poškodenej oprávnene. Z vyjadrenia poškodenej, ktorá v priebehu trestného konania modifikovala svoju výpoveď súd zistil, že obžalovaný bol oprávnený vstúpiť na jej pozemok, resp. do dvora jej rodinného domu iba v prípade, ak si bol vyzdvihnúť ich maloletého syna, pričom poškodená pripustila, že aj v tomto prípade obžalovaný došiel do miesta jej bydliska v úmysle vyzdvihnúť ich syna, teda bol aj oprávnený vstúpiť na jej pozemok. Súd však ďalej zistil, že potom čo obžalovaný slovne a neskôr aj fyzicky zaútočil na poškodeného B., bol tento opakovane vyzývaný poškodenu, aby prestal vo svojom konaní a opustil ich dvor a pozemok, na čo však nijako nereagoval a pokračoval vo svojom útoku voči poškodenému B., kde z dvora odišiel preč až s odstupom času po skončení incidentu a to na následnú výzvu poškodenej.

V danom prípade má súd aj napriek zmene vo výpovedi poškodenej, že táto obžalovaného skutočne opakovane vyzývala, aby prestal útočiť na poškodeného a aby z dvora odišiel a to napriek tomu, že svoju výpoveď pozmenila v to zmysle, že obžalovaného vyzvala k jeho odchodu z dvora iba jedenkrát. Uvedenú zmenu vo výpovedi súd považuje za dôsledok rozchodu poškodenej a B., ktorý sa medzičasom rozišli nie v dobrom, čo mohlo spôsobiť snahu poškodenej vypovedať inak v tomto konaní. Súd pritom v celom rozsahu poukazuje na jej predchádzajúcu výpoveď, ktorá je v podstate zhodná z výpoveďou z prípravného konania, kde poškodená potvrdila, že obžalovaného opakovane vyzývala k opusteniu ich dvora, kde tento na jej výzvy nereagoval.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa okrem iného vyžaduje aj naplnenie subjektívnej stránky tohto trestného činu. Obligatórnym znakom subjektívnej stránky trestného činu je zavinenie, kde v danom prípade musí ísť o úmyselné zavinenie. Úmysel páchatel'a sa musí posudzovať vo vzťahu k porušeniu, resp. ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom, teda vo vzťahu k objektu tohto trestného činu, ktorým je domová sloboda garantovaná Ústavou Slovenskej republiky. Musí byť teda preukázané, že páchatel' takéhoto trestného činu chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť tento záujem chránený zákonom (priamy úmysel) alebo vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozmenný (nepriamy úmysel). Pre správne posúdenie úmyslu páchatel'a je potrebné zaoberať sa okrem vedomostnej zločky, najmä vôľovou zložkou zavinenia.

V danom prípade, aj s prihliadnutím na vyslovený právny názor Krajského súdu v Košiciach v uznesení č. k. 8To/138/2016 zo dňa 30.1.2017, má súd za to, že obžalovaný takto konal minimálne vo forme nepriameho úmyslu, kde hoci svojím konaním sledoval primárne iný cieľ a to fyzický útok voči poškodenému B.i, bol si vedomý, že potom čo bol vyzvaný opakovane poškodenu na opustenie ich dvora, na danom mieste neoprávnene ďalej zotrval a pokračoval v útoku voči poškodenému, teda bol uzrozmenný s tým, že takýmto konaním môže spôsobiť aj iný protiprávne relevantný následok.

Pre úplnosť je nutné konštatovať, že prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto neoprávnene vnikne do obydlija iného alebo tam neoprávnene zotrva, ak spácha čin závažnejším spôsobom konania. V zmysle aplikačnej praxe súdov uvedené zákonné ustanovenie poskytuje ochranu obydlija okrem bytu či domu aj ohradenému dvoru, či príľahlej záhrade.

Neoprávneným zotrvaním v obydlí iného sa rozumie prípad, kedy páchatel' sa do obydlia (domu, bytu, ohradeného dvora a pod.) požívajúceho ochranu domovej slobody dostane oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávnenej osoby (užívateľa, vlastníka) prejavenej výslovne, alebo konkludentne a bez oprávnenia sa odmietne z obydlia vzdialiť. Počet výziev k opusteniu obydlia oprávnenou osobou je právne irelevantná a pre vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a postačuje nerešpektovanie čo i len jednej výslovne učinenej výzvy oprávnenej osoby k opusteniu obydlia.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily, kde toto môže byť použité nielen proti oprávnenej osobe (vlastníkovi, užívateľovi obydlia), ale aj proti osobe, ktorá má v obydlí právo bývať, ale aj proti každej inej osobe, ktorá sa v obydlí oprávnenej osoby zdržiava s jej súhlasom.

Je teda zrejmé, že konanie obžalovaného je nutné posudzovať aj v zmysle ust § 138 písm. d/ Tr. zák. ako závažnejší spôsob konania, keďže aj potom čo neoprávnené zotrval vo dvore poškodenej J. pokračoval vo fyzickom útoku voči poškodenému Q.i, ktorý sa na dvore zdržiaval so súhlasom poškodenej.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovaného, ktorý poprel spáchanie trestného činu, pričom uviedol, že sám bol poškodeným Q. napadnutý, kde v dôsledku toho privolal na miesto aj políciu. Tvrdenie obžalovaného však podľa názoru súdu bolo v celom rozsahu vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a to najmä výpoveďou J., výpoveďou ošetrojúceho lekára MUDr. Ladislava Mruga a znaleckým posudkom MUDr. Juliána Tkáča ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Keďže obžalovaný Q. neuviedol na svoju obranu žiadne ďalšie podstatné skutočnosti, súd o jeho vine nemal žiadne pochybnosti.

Obžalovaný Q. je z miesta bydliska hodnotený všeobecne, kde zo strany zamestnávateľa spoločnosti A.e hodnotený kladne. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný v trestnej veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/65/2015, kde trestným rozkazom zo dňa 28.5.2015 bol uznaný vinným zo spáchania podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. za čo bol odsúdený k peňažnému trestu vo výmere 250,- €, kde peňažný trest zaplatil a na tohto sa hľadá akoby súdne trestaný nebol. Z registra priestupkov súd zároveň zistil, že tento sa doposiaľ dopustil štyroch priestupkov, okrem iného aj voči poškodenej J. a to v januári 2014 za čo bol potrestaný uložením pokuty vo výške 10,-€.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., kde dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý uložením peňažného trestu vo výmere 500,-€. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť na strane obžalovaného súd nezistil. Pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu súd obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Takto uložený trest podľa názoru súdu je plne primeraný, zákonný a spravodlivý, kde postačí na nápravu obžalovaného, aby si uvedomil následky svojho konania a v budúcnosti sa obdobného konania nedopúšťal. Zároveň okrem individuálnej prevencie takýto trest plní aj generálnu prevenciu, kde podľa názoru súdu dostatočne odradí aj iných členov spoločnosti od páchania obdobnej trestnej činnosti.

V trestnom konaní si poškodený Q. uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú však presne nevyčíslil, preto súd poškodeného s jeho nárokom na náhrad škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.